

dagen fører med sig, men det kan man ikke aflæse paa Statens Regnskab. Jeg vilde anse det for heldigt, om baade Rigsdagen og de Hundreder af andre Institutioner, der lægger Beslag paa Husrum i Statens Bygninger, paa deres specielle Budgetter opstillede, hvad det kostede, saa vilde man faa et virkeligt Billede af Udgifterne. Hvis man ad den Vej kunde komme paa Spor efter Statens enorme Bygningskonto, tror jeg ogsaa, det vilde være heldigt, idet der derved vilde aabne sig en Mulighed for at faa den nedbragt. Naar de forskellige Institutioner maatte bogføre den reelle Udgift paa deres Budgetter, vilde Rigsdagen derved faa et virkeligt Billede af, hvad de forskellige Ting koster, og derved kunne komme til at gøre en virkelig Indsats i Retning af at faa Udgiften bragt ned. Det er rigtigt nok, at denne Postering ikke vilde give nogen reel Indtægt for Staten, det er kun, som man tager fra den ene Lomme og lægger i den anden. Men for den almindelige Befolkning tror jeg, det vilde være heldigt og godt, om den gennem Statsregnskabet kunde faa et klart Billede af, hvad de forskellige Ting kostede, og hvilket Husrum de lagde Beslag paa. Der vilde derigennem ogsaa blive virkelig Mening i Statens Formueopgørelse. Der er ikke nogen sund Mening i at opgøre, for at holde sig til Christiansborg Slot, et Aktiv til 48 Mill. Kr., naar man saa ikke bagefter, naar dette Aktiv er taget i Brug, ser, hvilke Udgifter der er ved at bruge det. Og med Hensyn til Kravet om, at Staten stadig skal sætte Arbejder i Gang, tror jeg ogsaa, det vilde være heldigt, om man ude omkring i Landet i de forskellige Institutioner, hvor man paa Statens Regning lader Arbejde sætte i Gang, gør sig det klart, at man bagefter skal lade Udgiften optræde som en Lejeudgift, som man skal tilsvare Statens Finanser. Jeg tror, at man derved vil komme til at vise noget mere Varsomhed i de Krav, man stiller til Staten om store og kostbare Bygninger. Det er selvfølgelig ikke alle Statsaktiver, der paa den Maade kan gøres rentable, men jeg tror dog, en væsentlig Del af dem vil kunne blive det, og det er som nævnt, en Vej til at komme paa Spor efter den, jeg kan næsten sige, uhyggelig store Konto, der hedder Statens Bygningskonto. Den Vurdering, man foretager af Statens Aktiver, er ofte meget vilkaarlig, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i, at det ikke spiller en overvejende Rolle for Bedømmelsen af Landets Økonomi og for Bedømmelsen i det hele taget, hvorledes man

vurderer Statens Aktiver. Det vigtigste og væsentligste Aktiv for den danske Stat, ja, det eneste, som i Virkeligheden duer, er det økonomiske Samfund, hvorpaa vi bygger, alt det andet er mindre væsentligt i denne Forbindelse. Men derfor bliver det ogsaa noget uvæsentligt, naar man kaster sig over et enkelt af Statens Aktiver, nemlig Kassebeholdningen, naar man giver sig til at anstille store og dybsindige Betragtninger over, hvorledes den er, om den er vurderet rigtigt, og om den er Udtryk for en redelig Regnskabsopstilling. Det var navnlig det ærede Medlem Hr. Rode, der efter gammel Sæd og Skik kastede sig over Statens Formueregnskab for derigennem at lave en Række Tal-konstruktioner, for til Slut at komme til det Resultat, at Statens Regnskab paa enkelte Punkter ikke er redeligt opstillet, endog taget i dette Ords daarligste og sletteste Betydning. Det var navnlig Vurderingen af den Fordring paa 40 Mill. Kr., som Statens Kassebeholdning har paa Landmandsbanken, Præferenc kapitalen, som Staten staar inde for, der gjordes til Genstand for indgaaende Betragtninger og Eksperimenter fra det ærede Medlems Side, hvorved han naaede til det Resultat, at der forelaa en regnskabsmæssig Uredelighed ved, at Værdien var opført til det fulde Beløb. Det ærede Medlem Hr. Rodes Betragtning gaar i Korthed ud paa, at man vurderer et saadant Aktiv efter, hvad det kan tænkes i en nær Fremtid at ville være værd, og kommer til det Resultat, at denne Præferenc kapital ikke i en nærmere Fremtid kan ventes tilbagebetalt, og at der maaske vil gaa en meget lang Aarrække, inden man kan sætte den til sit fulde Paa-lydende. Skulde man anvende den Betragtning ved Vurderingen af Statsaktiverne paa andre Omraader, maa jo det ærede Medlem Hr. Rode, da han havde Medansvar for Statsregnskabet, have aflagt uredeligt Regnskab. Statens Aktiver vurderes paa en anden Maade end i almindelige Forretninger, hvor man fra Aar til Aar vurderer Aktiverne bl. a. efter det Hensyn, at de ikke vurderes for højt, for at man derved kan søge at holde Udbyttet til Aktionærerne nede. Med Hensyn til Statens Aktiver foretages der derimod en Vurdering paa langt Sigt. Et Statsaktiv som Statsprøveanstalten, som i en lang Aarrække har givet Underskud, som giver Underskud i Aar, og som er sat til at give Underskud til næste Aar, er paa Statens Formueregnskab sat til 600 000 Kr., men efter denne Maade at vurdere paa skulde